

Αρχιερατικό Συλλείτουργο για τον Άγιο Μάξιμο τον Γραικό και Μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

[/ Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Συνεχίζονται οι πανηγυρικοί εορτασμοί στην Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου για τα 500 έτη από της μεταβάσεως του Αγίου Μαξίμου του Βατοπαιδινού, του επιλεγομένου Γραικού στη Ρωσία. Το Αρχιερατικό Συλλείτουργο άρχισε στις 6:30 π.μ. και τελέσθηκε με κάθε λαμπρότητα και ιεροπρέπεια σύμφωνα με την αγιορείτικη τάξη. Προεξήρχε ο εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος συλλειτουργούντων των άλλων δύο Αρχιερέων, Αρχιεπ. Βιέννης και Βουδαπέστης κ. Αντωνίου και Μητροπολίτου Άρτης κ. Καλλινίκου, των Αγιορειτών Καθηγουμένων και πολλών άλλων ιερομονάχων και ιερέων. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος διάβασε το μήνυμα της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου για την επέτειο. Μαζί με την πανηγυρική τράπεζα και τη δέηση στο Καθολικό οι λατρευτικές εκδηλώσεις και Ακολουθίες προς τιμή του Αγίου Μαξίμου τελείωσαν στις 11:00 π.μ.

Μήνυμα της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

για την επέτειο από της μεταβάσεως

του Αγίου Μαξίμου του Βατοπαιδινού στην Ρωσία

Όσιώτατοι, ο τε Καθηγούμενος Αρχιμανδρίτης κύριος Εφραίμ και οι λοιποί Πατέρες της εν Αγίω Όρει Ιεράς Βασιλικής, Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής του Βατοπαιδίου, τέκνα της ημετέρας Μετριότητος εν Κυρίω αγαπητά, χάρις εΐη και ειρήνη υμίν παρά Κυρίου.

Δια την καθ' ημάς Αγίαν του Χριστού Μεγάλην Εκκλησίαν αποτελεί διαχρονικόν ενδιαφέρον η ποιμαντική ευαισθησία και μέριμνα «υπέρ της οικουμένης, υπέρ της αγίας, καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας» καθώς αυτή είναι, διά των υπογραφών και της γραφίδος των Θεοφόρων Πατέρων των Οικουμενικών και των Τοπικών Συνόδων, αλλά και διά της μακραίωνος πράξεως της Ε'Εκκλησίας, ή ετιμημένη εις το διακονείν «ν παντί καιρώ και πάση ώρα» το της ακαινοτομήτου Αλήθειας Μυστήριον.

Αύτη η της Ορθοδόξου πίστεως διδαχή, η Αλήθεια, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, διετρανώθη αποστολικάς εις τον τετραπέρατον κόσμον, ασφαλώς ως αποτέλεσμα της επελεύσεως του Παναγίου Πνεύματος, όμως, συγχρόνως και διά της βουλήσεως, των ενεργειών, των κόπων, και αυτού τούτου του αίματος αγίων προσώπων τα οποία, υπακούοντα εις το κέλευσμα της Εκκλησίας αλλά και εις την φωνήν της συνειδήσεως αυτών και μεταβάντα εις τόπους και προς λαούς, μετεποίησαν το τυχόν «άγριον» εις άγιον διά του κηρύγματος περί του εν Τριάδι προσκυνουμένου Θεού και της διά την σωτηρίαν ημών «μιά φιλανθρωπία» οικονομίας Αυτού.

Πρόσωπον τοιαύτης αποστολικής περιωπής είναι, μεταξύ άλλων, και ο Όσιος Πατήρ ημών Μάξιμος ο επικληθείς «Γραικός», του οποίου και τιμώμεν την πεντακοσιοστήν επέτειον από της αποστολής αυτού εις την ομόδοξον και θυγατέρα-αδελφήν Εκκλησίαν εν Ρωσσία, όπως επιστηρίξη και ενισχύση πνευματικώς τους αδελφούς εκείσε. Η μετάβασις του άγιου τούτου ανδρός αποτελεί συνέχειαν των πολλών εγκόπων προσπαθειών της Μητρός Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως διά τον φωτισμόν και συνεπώς την κατά Χριστόν πρόοδον των εν Βορρά αδελφών ημών, σεβομένης, εν ταυτώ, τας γλωσσικάς, κοινωνικάς και άλλας πολιτισμικάς ιδιαιτερότητας αυτών. Η έκφρασις ευγνωμοσύνης προς το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, ο αμετάπτωτος σεβασμός και η υϊκή αγάπη θα έδει όπως αποτελώσι τα διαχρονικά βιώματα των ευεργετηθέντων προς την Ευεργέτιδα Θεοτοκούπολιν Βασιλίδα.

Εις την ιστορίαν του μοναχισμού και μάλιστα του εν Άθω, εξέχουσαν θέσιν κατέχει άρρηκτος σύνδεσις μετά του Σεπτού Κέντρου της Ορθοδοξίας καθώς πολλάκις η Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία επέλεξε διά τας αποστολικάς αυτής πρωτοβουλίας πρόσωπα εκ της πληθύος των μοναχών, διότι μοναχός έστιν αυταπάρνησις, εκουσία υποταγή εις το θείον Θέλημα, ζην διά Χριστόν, ως ο Χριστός «γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε Σταυρού», και εν Χριστφ, βιώνων την υποποιόν ταπείνωσιν και την άδιάκριτον υπακοήν εις τον Προεστώτα ως μέσον και έκφρασιν της άπολύτου και άληθινής έλευθερίας.

Ἐπικοινωνοῦντες, διὰ των ημετέρων Γραμμάτων, κοιζομένων υπό του ἐκπροσώπου ημών, Ιερωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου, πεφιλημένου εν Χριστῷ ἀδελφού και συλλειτουργού, προς υμάς τους εν οσιότητι βίου και ευλογημένη ασκήσει διάγοντας, εκφράζομεν, ως ο κανονικός Αρχιεπίσκοπος και αυτής της Θεοτοκολέκτου προεκτάσεως της καθ' ημάς Πατριαρχικής Αυλής ήτοι του Αγιωνύμου Ὁρους Ἄθω, την πατρικήν αγωνίαν ήμών διὰ την διάσωσιν και περαιτέρω καλλιέργειαν του γνησίου εκκλησιαστικού φρονήματος και μοναχικού ζήλου κατ' επίγνωσιν. Διότι μοναχισμός μακράν της Εκκλησίας δεν δύναται ίνα νοηθή.

Η υμετέρα Ιερά Μονή Βατοπαιδίου, εν τη πλούσια ιστορία αυτής, απετέλει υπόδειγμα αφοσιώσεως προς την τροφόν του παναγιορειτικού μοναχισμού Αγίαν του Χριστού Μεγάλην Εκκλησίαν. Αύτη η αφοσίωσις των μακαρία τη λήξει γενομένων προπατόρων υμών είναι ασφαλώς και η οδηγήσασα τα βήματα του εκ των αιδίων Προκατόχων ημών Νεοφύτου Η' ως και του πρώην Αδριανουπόλεως Γρηγορίου, κατά σάρκα αδελφού του Αγίου ενδόξου Νεομάρτυρος Θεοδώρου του Βυζαντίου, και άλλων, όπως έλθωσι προς εφησυχασμόν και περισυλλογήν εις το καθ' υμάς πνευματικόν ενδιαίτημα. Συγχρόνως, όμως, αύτη η αφοσίωσις των προ υμών πατέρων είναι και η αιώνια παρακαταθήκη αυτών προς υμάς τους επιγενομένους διά την συνέχισιν της αυτής πορείας και διαφυλάξεως του αυτού φρονήματος. Ο αμετάθετος και απλανής προσανατολισμός εις τα άγια των άγιων της αμωμήτου ημών πίστεως, προς το Οικουμενικόν Πατριαρχείον. Οσιώτατα τέκνα εν Κυρίω της ημών Μετριότητος, δεν αποτελεί μόνον υποχρέωσιν εξωτερικήν και απλήν τινά διοικητικήν σχέσιν και εξάρτησιν, αλλά είναι ή πεμπτουσία συνόλου του πνευματικού υμών αγώνος και της αυθυποστάσεως υμών ως Αγιορειτών και δη Βατοπαιδινών μοναχών. Αύτη η αγία πατροπαράδοτος ιεροκανονική σχέσις, εκ πατρικών ημετέρων σπλάγχχνων τρεφομένη, θα έδει όπως αποτελή εγκαύχησιν εν Κυρίωι διά πάντα Αγιορείτην μοναχόν και μάλιστα δι' υμάς τους έχοντας πνευματικήν προέλευσιν εκ του εφ' οσιότητι βίου διακριθέντος μακαριστού Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού και πολιστού της αθωνίτιδος ερήμου του και, μετ' έμπονον προσευχήν, ακούσαντος εν οράματι φωνήν λέγουσαν: «Η Εκκλησία ευρίσκεται εις το Οικουμενικόν Πατριαρχείον Κωνσταντινουπόλεως».

(Πνευματικά εμπειρία Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού – Ιερά Μονή Καρακάλλου, «Ορθόδοξος Κυψέλη» 2005 σελ. 200).

Ὅθεν, ἀπὸ τοῦ μαρτυρικοῦ Μεγάλου Μοναστηρίου τοῦ Γένους ἡμῶν, ἀπὸ τοῦ Φαναρίου τῆς Ρωμιοσύνης καὶ τῆς Οἰκουμένης, συμμετέχοντες διὰ τοῦ ἡμετέρου εκπροσώπου τῆ πανηγύρει υμῶν, επικαλούμεθα τὴν ἐξ Ὑψους δύναμιν εἰς τὰ κατὰ πνεῦμα καὶ «οὐ πρὸς σὰρκα καὶ αἷμα» παλαίσματα υμῶν, καὶ ἐπιδαφιλεύομεν πρὸς πάντας υμᾶς, τὸν τε ἅγιον Καθηγούμενον Οσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Εφραίμ καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ἐνασκουμένην Ἀδελφότητα, τὴν Θεομητορικὴν εὐλογίαν καὶ τὴν Χάριν τοῦ δι' Αὐτῆς σὰρκα φορέσαντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Οὐ ἡ Χάρις καὶ τὸ ἀφ᾽ αὐτοῦ ἔλεος εἰσὶν μετὰ πάντων υμῶν.

2 Ιουλίου 2018

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης Βαρθολομαῖος

